

Sveučilište u Zagrebu
Tekstilno-tehnološki fakultet. Akademija dramske umjetnosti. Arhitektonski fakultet.

Projekt: U očekivanju Godota

Agić Lucija, Grgić Petra, Kunc Paula, Peloza Paula,
Primorac Josipa, Ružić Martina, Šušković Mihaela, Vidić Ana,
Vuković Elizabeta, Zoričić Paula, Gašpari Matija, Dolenc Dominik,
Lugarić Filip, Juričić Rok, Zovko Jakov, Hrabar Katarina

Sveučilište u Zagrebu
Tekstilno –tehnološki fakultet. Akademija dramske umjetnosti. Arhitektonski fakultet.

Agić Lucija, Grgić Petra, Kunc Paula, Peloza Paula, Primorac Josipa, Ružić
Martina, Šušković Mihaela, Vidić Ana, Vuković Elizabeta,
Zoričić Paula, Gašpari Matija, Dolenc Dominik, Lugarić Filip,
Juričić Rok, Zovko Jakov, Hrabar Katarina

Projekt: U očekivanju Godota

U Zagrebu 30.5.2021.

Ovaj rad je nastao kao međuinstitucionalna suradnja Akademije dramske umjetnosti, Tekstilno-tehnološkog fakulteta, Zavoda za dizajn tekstila i odjeće, diplomski studij Tekstilnog i modnog dizajna, smjer Kostimografija, kolegija Primijenjena kostimografija i Arhitektonskog fakulteta, na Sveučilištu u Zagrebu, pod vodstvom mentora doc. art. Barbare Bourek, doc. dr. sc. Irene Šabarić, Franke Karin assist. i stručne suradnice dr. sc. Bete Rogine-Car te predan na natječaj za dodjelu Rektorove nagrade u akademskoj godini 2020/21.

Podaci o projektu

Projekt: U očekivanju Godota.

Akademija dramske umjetnosti. Tekstilno –tehnološki fakultet. Arhitektonski fakultet

Izvođači:

Gašpari Matija (3. god. preddiplomskog studija glume, Akademija dramske umjetnosti)

Dolenc Dominik (2. god. diplomskog studija glume, Akademija dramske umjetnosti)

Lugarić Filip (1. god. diplomskog studija glume, Akademija dramske umjetnosti)

Juričić Rok (2. god. diplomskog studija glume, Akademija dramske umjetnosti)

Zovko Jakov (3. god. preddiplomskog studija glume, Akademija dramske umjetnosti)

Kostimografija:

Agić Lucija, Grgić Petra, Kunc Paula, Peloza Paula, Primorac Josipa, Ružić Martina, Šuškov-
ić Mihaela, Vidić Ana, Vuković Elizabeta, Zoričić Paula (1. god. studija Tekstilnog i modnog
dizajna, smjer Kostimografija,
Tekstilno –tehnološki fakultet)

Šminka i frizura:

Peloza Paula i Zoričić Paula (1. god. studija Tekstilnog i modnog dizajna, smjer Kostimografija,
Tekstilno –tehnološki fakultet)

Autorica fotografija:

Hrabar Katarina (3. god. pred diplomskog studija dizajna Arhitektonski fakultet)

Mentorice:

doc. art. Barbara Bourek (TTF)

doc. dr.sc. Irena Šabarić, (predstojnica Zavoda za dizajn tekstila i odjeće, TTF)

mag. ing. des. tex. Franka Karin assit. (TTF)

dr. sc Rogina-Car stručna suradnica (TTF)

Projekt je održan 20.12.2020. u Zagrebu

Riječ mentora:

Projekt *U očekivanju Godota* se razvio spontano u sklopu nastave Primijenjene kostimografije na prvoj diplomskoj godini Tekstilno-tehnološkog fakulteta iz kostimografskog zadatka istraživanja i analize Beckettovog dramskog teksta "U očekivanju Godota". Dramski tekst koji predstavlja jedan od najpoznatiji primjera teatra apsurda nije slučajno izabran u ova čudna vremena kad se u Zagrebu zbog pandemije i potresa život i nastava na fakultetu odvija otežano, uglavnom pred kompjutorom, kod kuće, te kad niz situacija u svakodnevnom životu počinju i same sve više podsjećati na scene iz teatra apsurda. Studentice Kostimografije su dobile zadatak istražiti i analizirati dramski predložak i ponuditi vlastita kostimografska rješenja u obliku skica. Međutim kako je projekt napredovao studentice Kostimografije su, uz podršku mentora, odlučile bez obzira na otežane uvjete rada, realizirati konkretne kostime te u suradnji sa studentima glume Akademije dramskih umjetnosti inscenirati dijelove komada na raznim lokacijama u centru Zagreba.

U ovoj mapi je prikazan kreativan proces od analize dramskog teksta, istraživanja i izrade kostimografskih skica, izrade i obrade kostima do same realizacije projekta s glumcima na odabranim lokacijama u gradu, trajno zabilježene na umjetničkim fotografijama studentice Arhitektonskog fakulteta. Projekt *U očekivanju Godota* predstavlja uspješnu međufakultetsku suradnju u kojoj su iznimnim zalaganjem, snalažljivošću, trudom studenti postigli zavidne rezultate profesionalnih dometa .

doc. art. Barbara Bourek (TTF) i doc. dr. sc. Irena Šabarić (TTF)

Sadržaj

1. Teatar apsurda.....	1
2. O autoru.....	2
3. O djelu	3
4. Analiza likova.....	4
5. Godot u Hrvatskoj. Primjeri uprizorenja.....	5
6. Istraživanje.....	7
7. Kostimografske skice.....	15
8. Realizacija kostima.....	24
9. Izvedba.....	31
10. Literatura.....	38
Impressum.....	39

1. Teatar apsurda

Riječ apsurd potječe od lat. *absurdus*: koji zvuči nesklapno, nesuvislo, neskladno, besmisleno; srednji rod lat. *absurdum*: besmisleno, besmislenost, besmisao, besmislica, ono što se protiv zdravom razumu, normalnom, razboritu mišljenju. U logici, sklop pojmova ili tvrdnja koje su smisljeno nesuvisle, protuslovne, protivne logičkim zakonima.¹

Apsurd je ipak bio najzastupljeniji u tradiciji francuskog egzistencijalizma. Jean-Paul Sartre u *Mučnini*(1938) pokazuje apsurd življenja jer su predmeti i pojave posve ravnodušni na egzistenciju subjekta i postoje neovisno o njemu, zbog čega on doživljava tjeskobu, a u zbirci novela *Zid*(1939) naglašava apsurdnost života s obzirom na to da se s nepredvidivim situacijama čovjek ne može nositi na racionalan način, zbog čega je doveden “pred zid” apsurda. Kod Alberta Camusa apsurd je središnja kategorija cijele filozofije. On je nesklad između svijesti i bitka, razuma i besmisla te čovjeka i svijeta. U svijetu apsurda ljudske egzistencije, izraženom u *Strancu*(1942), čovjek je “stranac koji ni sam sebe ne prepoznaje”.²

Posljedicom filozofsko-estetičkih formulacija apsurd je zaživio u dramskim, odnosno kazališnim konceptima “teatar apsurda” koji svoj vrhunac dostiže 1960-ih i 1970-ih u djelima autora/pisaca S. Becketta, E. Ionesca, A. Adamova, J. Geneta i H. Pintera.

Teatar apsurda zapravo je antiteatar koji negira linearnu dramaturgiju i logičnosti povezivanja dijaloga te same smislenosti verbalne komunikacije.³ Ono predstavlja gubitak životnosti i kreativnosti, stvaralačke snage ustrajanjem u uvijek istim nazorima u verbalnim konverzacijama te svakodnevicom koju preoblikuje iz uvjetovanog u bezuvjetno čime prelazi u apsurd i crni humor.

Prožimajući komediju i tragediju koje se u dramama prikazuju kao oblik besmislene ljudske reakcije i reakcije ljudi koji nisu ljudi, već lutke kojima kontroliraju vanjske sile ili koje nemaju kontrolu nad situacijom. Teatar apsurda dovodi u pitanje poimanje stvarnosti i njezino shvaćanje. Stvarnost se pretvara u apsurd, čime gubi smisao te dolazi do kontradikcije koja uzrokuje ciničnost, obuhvaćajući tako tragikomedije kao najapsurdnije drame sa svim životnim situacijama u kojima su elementi ČEGA? pomiješani.

Najutjecajniju studiju o antiteatru napisao je M. Esslin: *Teatar apsurda (The Theatre of the Absurd)*, 1962). U Hrvatskoj, antiteatar je ostavio traga u djelu R. Ivšića.⁴ Nesnošljivost prema tradicionalnom kazališnom govoru i književnosti ideologijskoga diskursa, istraživanje magije kolektivnoga djelovanja i moralne funkcije umjetnosti, unošenje ludizma, infantilizacije i apsurda, u temeljima su njegovih dramskih djela *Daha* (1940–41), *Vane* (1944), *Kapetan Oliver* (1944), *Akvarij* (1956) i *Aiixaia* ili *Moći reći* (1982), izvođenih tek potkraj 1970-ih i u 1980-ima, koja su prihvaćena kao prethodnica postmoderne.⁵

Lucija Agić (1. god. studija Tekstilnog i modnog dizajna, smjer Kostimografija, TTF)

1 apsurd. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2021. Pristupljeno 16. 3. 2021. <<http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=3454>>.
 2 apsurd. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2021. Pristupljeno 16. 3. 2021. <<http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=3454>>.
 3 antiteatar. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2021. Pristupljeno 6. 4. 2021. <<http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=3122>>.
 4 antiteatar. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2020. Pristupljeno 18. 11. 2020. <<http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=3122>>.
 5 Ivšić, Radovan. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2021. Pristupljeno 16. 3. 2021. <<http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=28254>>.

2. O autoru

Samuel Barclay Beckett priznati je dramatičar i romanopisac irskog podrijetla koji je rođen u Dublinu 13. travnja 1906. godine. U Dublinu je u periodu od 1923. do 1927. studirao na Trinity koledžu strane jezike; francuski, talijanski i engleski jezik. Diplomirao je 1928., nakon čega se odselio u Pariz, gdje počinje raditi kao lektor engleskog jezika na Ecole Normale Supérieure. U Parizu se sprijateljio i surađivao s Jamesom Joyceom, irskim književnikom, jedan od utemeljitelja modernog romana, te je počeo pisati na francuskom jeziku, a 1969. godine dobio je Nobelovu nagradu za književnost.⁶

Književni period njegova djelovanja je postmodernizam, a ujedno se bavio egzistencijalizmom te uvelike pridonio teatru apsurdna. Beckett u svojim tekstovima zaokupljen istraživanjem ljudske egzistencije i problemima otuđenosti u modernom životu, likovi o kojima piše su žrtve viših sila i ponavljajućih apsurdnih situacija koje se prožimaju humorom. Radnja time dobiva mračno shvaćanje i gledanje svijeta oko sebe jer sva stvarnost postaje nevrijedna i besmislena. Beckett i njegova djela predstavljaju prekretnicu za književnost i kazalište te postmodernističku prozu i drame, jer su njegovi likovi i djela prikaz svakodnevnog života čime oni izlaze iz okvira stranica, književnosti i kazališta. Postavljajući pitanje rješavanja problematike neizluzanih situacija u kojima se subjekt nalazi potpuno bespomoćan. Najpoznatiji romani su mu *Molloy*, *Malone umire* i *Bezimeni*, a najpoznatija djela (anti)drame *U očekivanju Godota* i *Svršetak igre*.

U očekivanju Godota se posebno ističe, kako kritičar Vivian Mercier opisuje riječima: “*u kojoj se dva puta ništa ne događa*”, gdje se u dva čina ponavlja besmisleno čekanje nekoga tko ne dolazi.⁷ Drama prikazuje tragičnost života glavnih likova zbog njihovog besmislenog čekanja za promjenom umjesto vlastitog djelovanja. Beckett je većinu života proveo u Parizu gdje je i preminuo 22. prosinca 1989.

Lucija Agić (1. god. studija Tekstilnog i modnog dizajna, smjer Kostimografija, TTF)

⁶ Beckett, Samuel. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2020. Pristupljeno 22. 11. 2020. <<http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=6530>>.

⁷ https://bib.irb.hr/datoteka/249301.Beckett_Molloy_pogovor.pdf Pristupljeno 6. 4. 2021.

3. O djelu

Djelo *U očekivanju Godota*, nastalo je krajem 40-ih godina i objavljeno tek 1952., pripada postmodernizmu i teatru apsurda. Praizvedba koju je režirao Roger Blin, bila je 5. siječnja 1953. u Théâtre de Babylone u Parizu. Tragikomedija, koja je zapravo antidrama podijeljena u dva čina, prikazuje besciljnost i besmislenost života putem smiješnih i izgubljenih likova. Iz razgovora dvaju glavnih likova saznajemo da se poznaju od prije, ali osim što nabrajaju neka francuska mjesta, ne možemo dokučiti koja je zapravo njihova povijest.⁸

Mjesto i vrijeme radnje su neodređeni te uz par grubih opisa krajolika saznajemo da se radi o pustinji s drvetom, koje nalikuju na vrbu, te ponekom odjevnom predmetu u didaskalijama Radnja drame se proteže kroz dva dana - večer prekida prvi čin, drugi čin nastavlja se drugog dana.⁹

Glavni likovi su Vladimir (Didi) i Estragon (Gogo), a sporedni likovi: Lucky, Pozzo, dječak i lik Godota, koji iako se stalno spominje u djelu se nikada ne opiše niti pojavi (znamo samo da ima sivu bradu i tuče dječakova brata).

Drama je podijeljena na dva čina. Stari prijatelji Vladimir i Estragon se nalaze ispod drveta u pustinji jer imaju dogovor s Godotom, koji se nikada ne pojavi. Oni troše vrijeme na igre te se družu sa Pozzom i Luckyem, a na kraju svakog čina, tj. kada padne mrak odlaze sa scene samo da bi se ujutro opet vratili tamo. Radnja oba čina zapravo se sastoji od sličnih razgovora i događaja (npr. žaljenje na cipele, ostavljanje njih na istome mjestu, sjedenje na istom mjestu na klupi). Glavni pokretači radnje ove drame su apsurd i besmisao, provokacija konstantnim ponavljanjem apsurdnih i besmislenih dijaloga iz stranice u stranicu. Time se naglašava besmislenost života dvaju glavnih likova (Estragon i Vladimir), čija jedina nada u njihovim besciljnim životima skitnica, ostaje u dolasku čovjeka po imenu Godot, a cijelu dramu ne doznajemo tko je on niti zašto ga čekaju, ostavljajući lik Godota obavijenim misterijem. Ovo djelo predstavlja pesimističko poimanje svijeta i prikaz života kao besmisleno postojanje i uzaludno čekanje spasitelja koji ne dolazi.

Lucija Agić (1. god. studija Tekstilnog i modnog dizajna, smjer Kostimografija, TTF)

8 <https://www.ziher.hr/samuele-beckett-predstavnik-teatra-apsurda-znao-stvarati-antijunake/> Pristupljeno 6. 4. 2021.

9 Beckett, Samuel; *U očekivanju Godota*; Mozaik knjiga; Zagreb; 2001.

4. Analiza likova

Likovi djela *U očekivanju Godota* definirani su u odnosu na njihove partnere, vjerojatno zato što niti jedan od njih ne može postojati sam. Za likove je ključno ostati zajedno kako bi preživjeli apsurdno postojanje i krenuli naprijed u budućnost čime bi se mogla objasniti i ljudska narav. Kao par, njihove osobnosti i individualnost stavljaju se u novu perspektivu, te mi kao gledatelji na taj način možemo bolje razumjeti njihovu psihologiju.

Estragon i Vladimir su izopćenici iz društva, posve sami usred ničega. Beckett nudi vrlo malo detalja o njima: znamo samo da Vladimir ima problema s prostatom, a Estragon ima problema sa čizmama i s time što ga svakodnevno tuku. Ne znamo ništa o njihovoj prošlosti niti o tome kako su se i kada upoznali, i što je najvažnije, ne znamo razlog njihovog čekanja, ali jasno je da su potrebni jedan drugome. Njihovo prijateljstvo nastaje iz ništavila i očaja te oboje znaju da sami nikada ne bi preživjeli: Vladimir nikada ne izražava nadu da će Godot ikad stići, Estragon u Vladimiru ima nekoga tko ga čeka svako jutro nakon što ga pretuku, Estragon bi bez Vladimira zaboravio svaku radost koja se dogodila, a Vladimir bi se bez Estragona zadržao na svakoj nesreći. Estragon je iracionalan, a Vladimir racionalna i kontemplativna osoba, Estragon je prizemni lik, dok je Vladimir intelektualac.

Estragon je cijelo vrijeme nespretn, neoprezan, pesimističan i razočaran, ništa mu ne odgovara, bilo to čizme ili odjeća, a oblači predmete koje pronade ili posudi od nekoga, ne mareći za svoj izgled. Nosi vrlo velike hlače koje izgledaju poput pidžame zavezane starim komadom užeta, ima dugačak smeđi prsluk koji mu je prevelik i uvijek mu smeta te odbija nositi čarape. Ponekad ga njegova bijeda i neprestano prigovarivanje zbog svega čine najsmješnijim likom predstave, kao što njegova neprekidna borba sa čizmom postaje parabola koja postavlja etičku dilemu: zašto će vam nada, ako nemate pojma čemu se nadate, donijeti olakšanje? Mnogo puta se čini da je čizma koja je ili premala ili prevelika za njega i koja mu nikad ne odgovara, simbol njegovog razočaranja te nedostatka povjerenja u blisku budućnost budući da skidanje čizme nije ništa riješilo, čineći tu besmislena pobjeda i vrijeme čekanja gotovo bezvrijednim, jer rezultat može biti razočaravajući jednako koliko i skidanje čizme.

Vladimir je lik koji se nikad ne odriče nadanja i kojemu je nade još uvijek ostalo unatoč lošoj sudbini, uvijek pronalazeći razlog da ostane i čeka. Ovaj stav odražava se i u njegovom kostimu, a suprotno Estragonu, on ne zanemaruje svoj izgled. Njegov je kostim kombinacija starih i modernih odjevnih komada iz različitih stilova - nosi modernu jaknu s džepovima u kojoj drži Estragonovu mrkvu te kratke hlače nadahnute stilom 1700-ih preko dugih debelih tamnozelenih čarapa, a nosi i rukavice u dvije različite boje. Korištenje slojeva za njihove kostime nije značilo da trebaju izgledati kao beskućnici, već da budu konstantni i povezani s rekvizitima i scenom kako bi ih slojevi neujednačene ili uparene odjeće činili komičnijima i dezorijentiranim. Sav odabir odjeće, bio suvremeni ili iz prošlosti, ima svoju priču i prošlost, a upravo su Estragon i Vladimir nosioci te priče.

Sljedeći par likova još je intrigantniji od Estragona i Vladimira jer je njihova veza apsolutno neobična. Još uvijek postoji misterij što je zapravo Beckett namjeravao reći prisutnostima ove

dvojice jer ako su Estragon i Vladimir simboli običnih ljudi, onda su Lucky i Pozzo stvoreni iz apstraktnih koncepata. Ne treba ih promatrati i shvaćati kao jednostavna ljudska bića zbog neobičnosti u njihovom ponašanju i njihovom odnosu. Pozzo ima besmisleni odnos sa Luckyjem, što obojicu dehumanizira, čime oni odvede dramatičnu akciju na drugu razinu apsurdna. Njih dvojica odaju dojam da su stigli iz paralelnog svemira ili možda nisu stvarni, možda je to samo Vladimirova mašta, a Lucky sjena koja služi kao suprotnost egocentričnom Pozzu, koji je prototip prosperitetne osrednjosti.

Pozzo je Beckettova verzija osobe koja sve kontrolira te koja uživa u tlačenju i ugnjetavanju svojih podređenih. Veza između Pozza i Luckyja vrlo je uznemirujuća, a njihov neugodan i ovisan odnos dovodi do toga da se predstava tumači kao politička alegorija. Pozzov kostim se vrlo razlikuje od svih ostalih jer je on sav je dotjeran i otmjen, zbog čega u usporedbi s ostalima izgleda urnebesno smiješno. Za njegov kostim se bira elegantno, ali kičasto odijelo u moćnoj boji jer se Pozzo prema svima odnosi superiorno, arogantan je i u potrazi za pažnjom te bi ga takav kostim najbolje opisao. Preko tamnoljubičastog odijela nosi težak kaput s krznenim ovratnikom koji pojačava njegovu prisutnost na sceni i odgovara njegovom karakteru. Kad uđe, nosi sunčane naočale i bijeli šešir, što ga čini smiješnim i pretjeranim. Njegov lik u drugom činu prolazi kroz drastičnu promjenu jer oslijepljuje, a sunčane naočale imaju novu ulogu skrivajući mu oči. U ovom trenutku odjeća je manje važna. Pada na zemlju, puže po pozornici i uništava svoj kostim. Iz elegantnog *dandy* izgleda, on postaje slika palog čovjeka, manje samopouzdanog i bez ikakve kontrole nad sobom ili drugima.

Lucky vjerno služi Pozza. Ispod kišnog kaputa nosi odjeću bivšeg batlera, a od lijepih i elegantnih odjevnih komada izrađuje vlastite dodatke: štitnike za noge i ruke, sve kako bi zaštitio koljena i laktove od svih padova i puzanja kada treba zabaviti gospodara. Kako bi se pojačao kontrast između karaktera njega i Pozza, za boju njegove kabanice možemo odabrati jarko žutu. Luckyjev lik leži na granici ljudskog i neljudskog te se može transformirati u sve ono što Pozzo zaželi. Iz tog je razloga njegova odjeća težak izazov. Lucky u sekundi promijeni svoju osobnost: u jednom je trenu Pozzov ljubimac, sljedeću sekundu postaje tihi i poslušni batler te ponekad nosi i šešir, koji mu služi kako bi od njega "*napravio intelektualca*".

Dječak se pojavljuje u oba čina, on je pristojan i plah, u prvom činu priča kako radi za Godota i zajedno s bratom čuva ovce, a za uzvrat Godot ga hrani i daje mu mjesto za spavanje. U prvom činu dječak se unatoč dolasku dok su Pozzo i Lucky bili na sceni otkriva tek nakon odlaska Pozza i Luckyja, govoreći Vladimiru i Estragonu da je čekao da njih dvojica odu. U drugom činu uvjераva Vladimira i Estragona da on jučer nije bio tu, te da ih prvi put vidi.

Lucija Agić (1. god. studija Tekstilnog i modnog dizajna, smjer Kostimografija, TTF)

5. Godot u Hrvatskoj. Primjeri uprizorenja

U OČEKIVANJU GODOTA –HNK ZADAR 2020.

U očekivanju Godota u autorskoj dimenziji Vinka Radovčića i suradnika nešto je najekstravagantnije što smo do sada imali prilike vidjeti na “daskama koje život znače”.¹⁰

Premijera: HNK Zadar, 19. studenoga 2020. u 20 sati

Redatelj: Vinko Radovčić

Dramaturginja: Nina Peručić i Antonela Tošić

Kostimografija: Anita Goreta

Scenografija: Vinko Radovčić i Naonar

Oblikovanje svjetla: Frane Papić

Maska: Marija Pehar

Slika 1 U OČEKIVANJU GODOTA –HNK ZADAR 2020.¹¹

Slika 2 U OČEKIVANJU GODOTA –HNK ZADAR 2020.¹²

Slika 3 U OČEKIVANJU GODOTA –HNK ZADAR 2020.¹³

¹⁰ <https://ezadar.net.hr/kultura/3929452/samuel-beckett-na-tripu-pogledali-smo-najekstravagantniju-predstavu-u-zadru-ove-godine/> Pristupljeno 6. 4. 2021.

¹¹ <https://ezadar.net.hr/kultura/3929452/samuel-beckett-na-tripu-pogledali-smo-najekstravagantniju-predstavu-u-zadru-ove-godine/> Pristupljeno 6. 4. 2021.

¹¹ <https://ezadar.net.hr/kultura/3929452/samuel-beckett-na-tripu-pogledali-smo-najekstravagantniju-predstavu-u-zadru-ove-godine/> Pristupljeno 6. 4. 2021.

¹³ <https://zadarski.slobodnadalmacija.hr/zadar/fotoreport/mladi-talentirani-glumci-drame-plus-sinoc-odrzali-premjeru-evo-kako-je-to-izgledalo-na-sceni-1058849> Pristupljeno 6. 4. 2021.

Čehov i Beckett: Čekanje (Tri sestre i U očekivanju Godota: San i igra, igra i san)

Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Ragusini, Teatar M&M i Mala scena

Ideja, režija i dramaturgija: prof. Mira Muhoberac,

Suradnici u radu na tekstu: prof. Mira Muhoberac i studenti Perica Oreč, Martina Brčić, Ivana Čosić, Michał Gostyński, Anamarija Kvesić, Saša Lovrić, Nikolina Petrac, Ivana Rajič.¹⁴

Izbor glazbe i kostima, scena i rekviziti: prof. Mira Muhoberac i studenti,

Oblikovanje svjetla: prof. Mira Muhoberac,

Kostimi su posuđeni iz Hrvatskoga narodnoga kazališta u Zagrebu.¹⁵

14 <http://www.mala-scena.hr/media/101283/cekanje.pdf>

15 <http://www.mala-scena.hr/media/101283/cekanje.pdf>

6. Istraživanje

Vizualno istraživanje likova

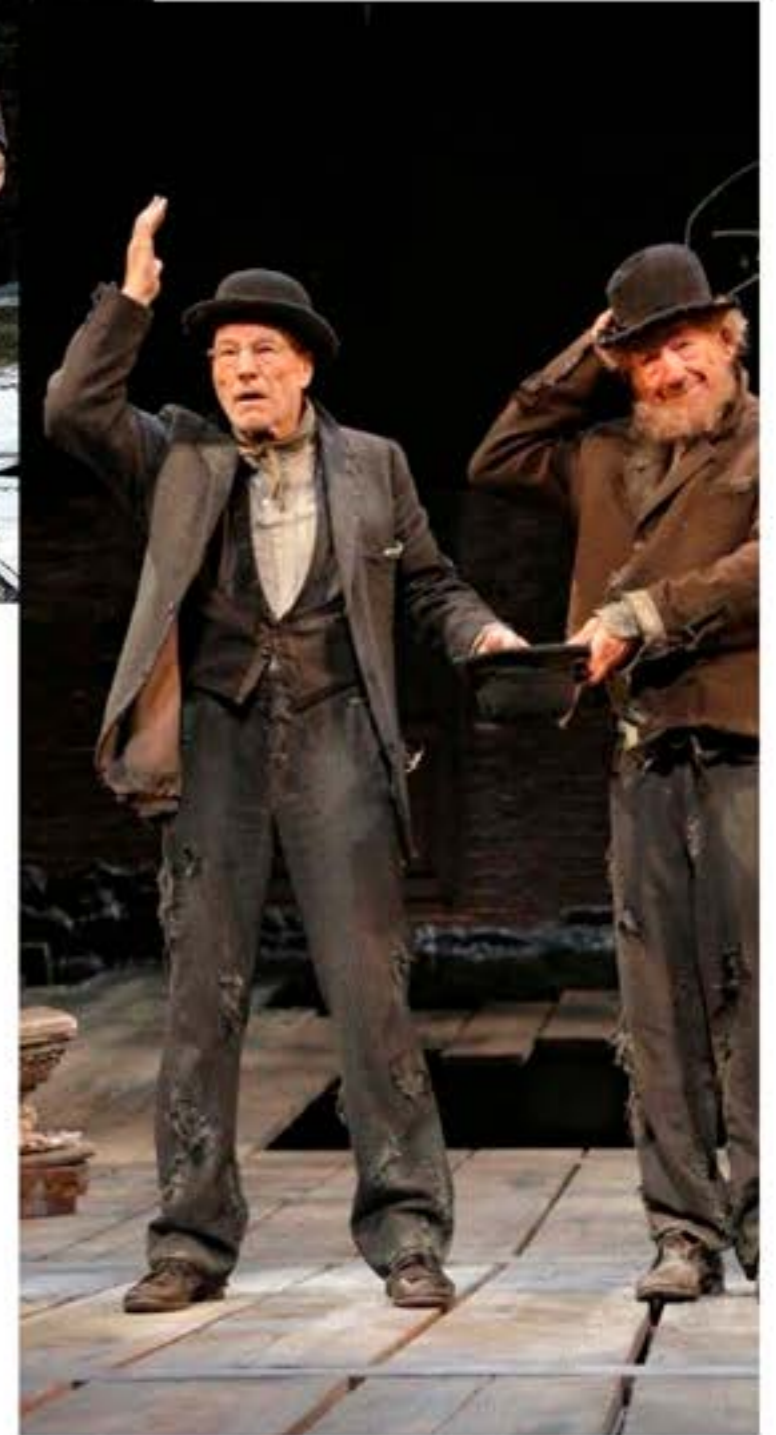

Moodboard Lucije Agić

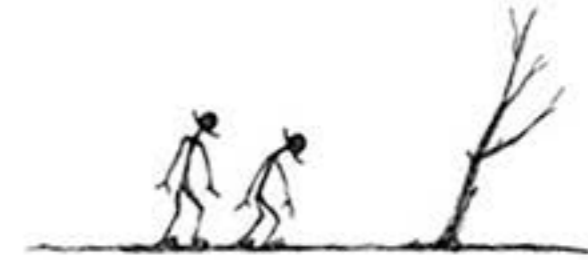
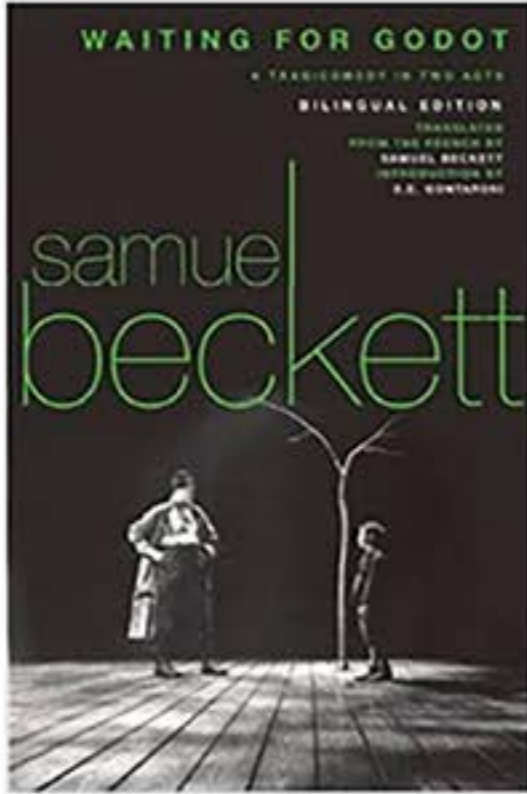
Moodboard Paule Kunc

Moodboard

Mihaela Sušković

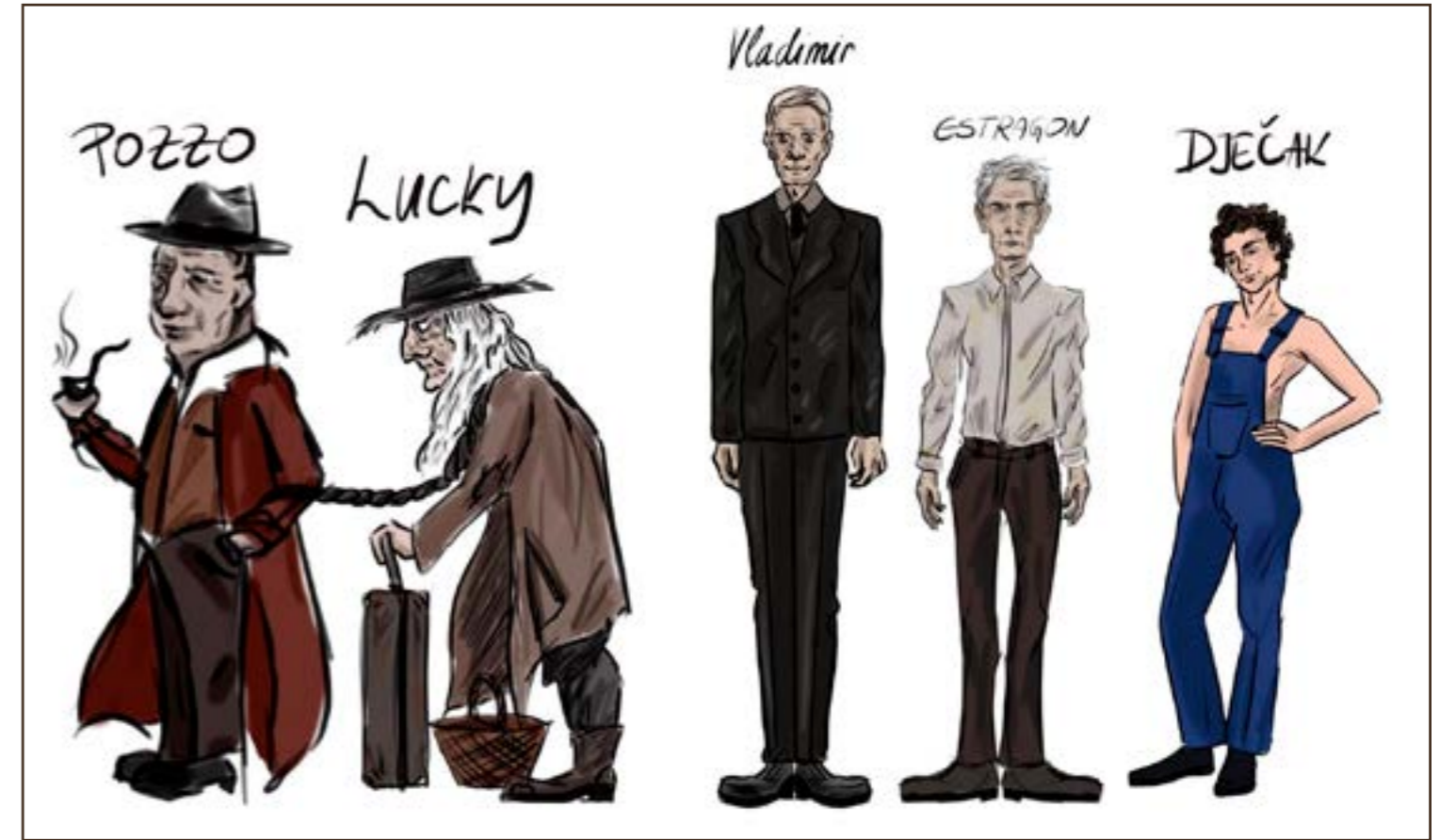

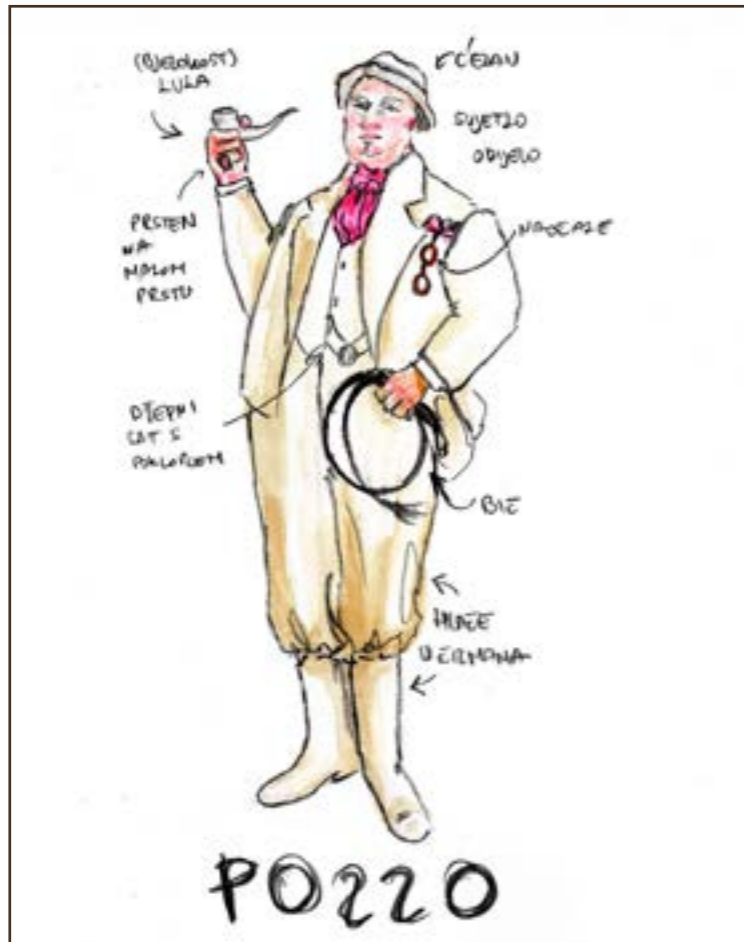
Moodboard Paule Zoričić

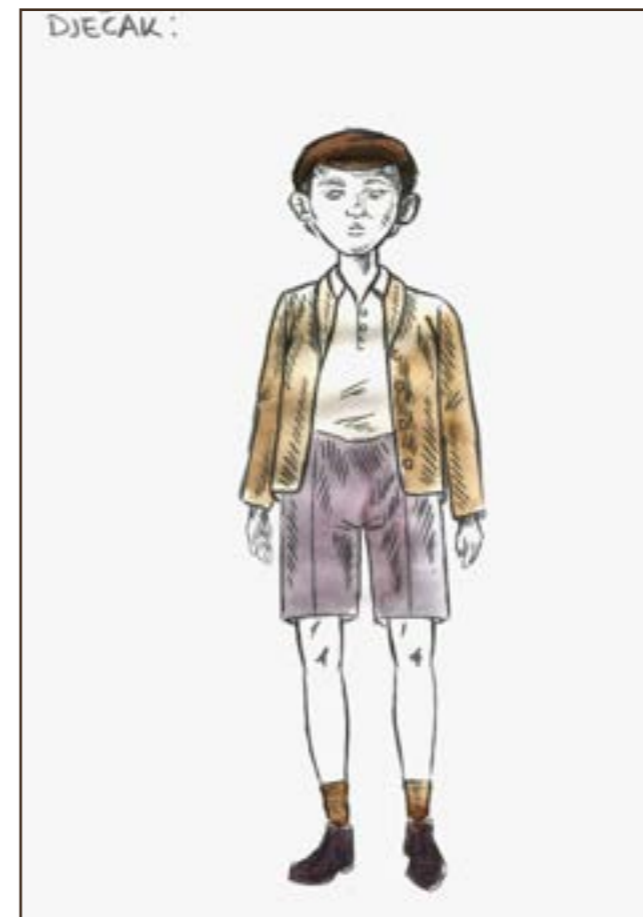
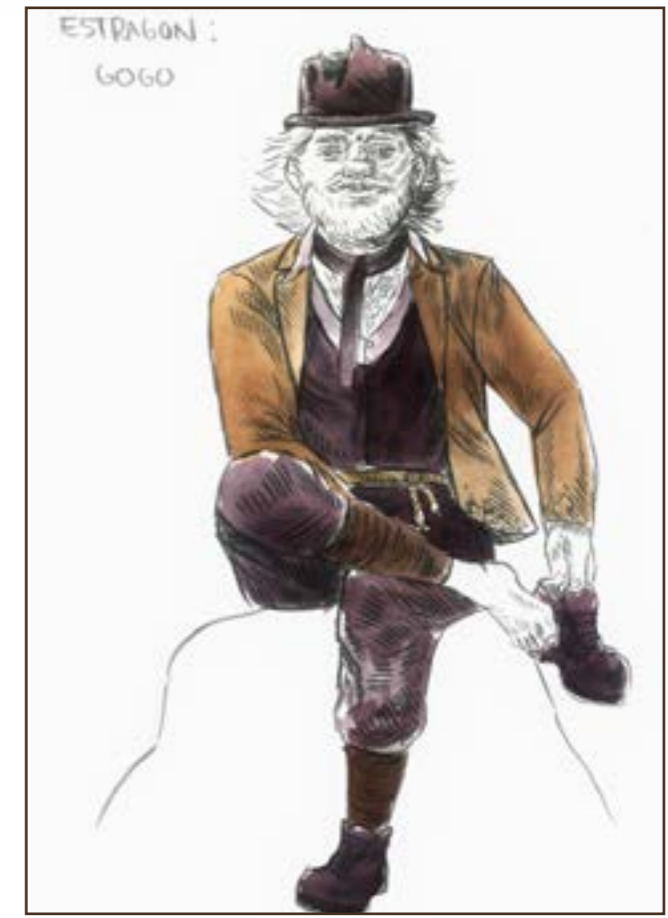
7. Kostimografske skice

8. Realizacija kostima

Realizacija kostima je zahtijevala ne samo prilagodbu metoda izrade kostima prema zadatku, nego već i životnim okolnostima u Zagrebu, zbog pandemije, potresa i nastave koja se održavala online. Stoga kako bi se kostimi realizirali bilo potrebno zadatku pristupiti u skladu s okolnostima. Za potrebe kostimografij posegnulo se za *second hand* odjećom ili onime što su studentice Kostimografije već imale kod kuće, poput starih odjevnih predmeta iz ormara svojih roditelja i djedova. Likovi za koje su se izrađivali kostimi u skicama su prikazani s više slojeva odjeće, uglavnom, košuljama, puloverima, odjelima s kravatama, cipela i dr.

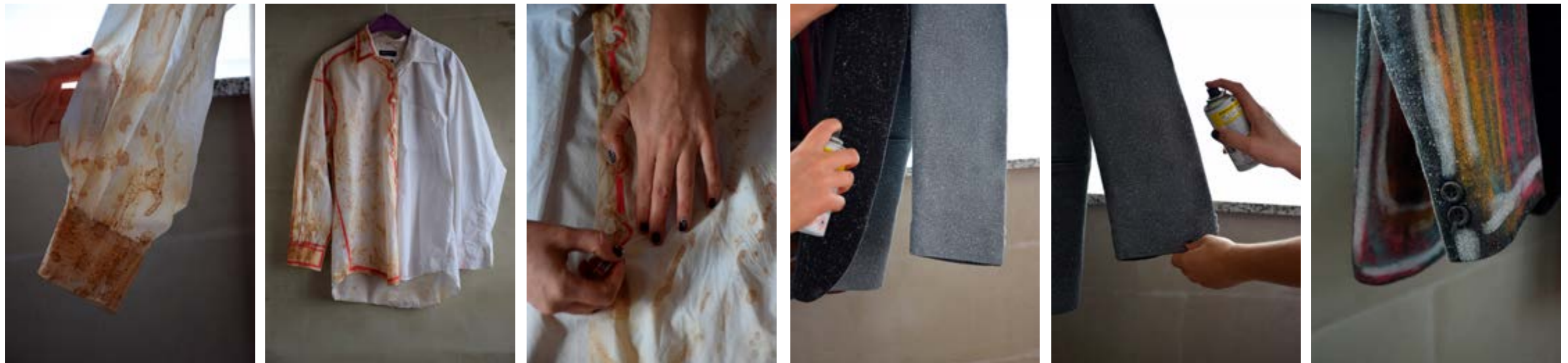
Odjeća koju likovi nose nije nova pa se tako na odabrane odjevne predmete primijenila metoda dekonstrukcije kako bi poprimili trošan, prljav i neuredan izgled. To se postiglo raznim metodama pomoću akrilnih boja, krede, spreja ili izbjeljivač. Za uništavanje kostima kako bismo dobili efekt istrošene i stare robe koristili su se brusni papir i škare. Pomoću njih su se dobila manja oštećenja na tkanini pa sve do velikih pukotina i rupa na tkanini. Također se na kostime nanosilo blato, tkanina se bojadisala crnim čajem, kavom i kurkumom. Navedeni preparati su nanošeni zasebno u slojevima koji su se razmazivali na tkaninu. Na pojedinim dijelovima se postupak ponavljao kako bi se postigao jači efekt.

Ovaj projekt u sklopu kolegija Primijenjena kostimografija je omogućio studenticama kostimografije vrijedno iskustvo prvog upoznavanja s principima i postupcima rada u procesu realizacije kostima od analize odabranog dramskog teksta koja je obuhvatila određivanje upoznavanje s teatrom apsurdna, analizu i karakterizaciju likova prema kojoj je izrađen *moodboard* kao osnovno polazište za izradu kostimografskih skica do izrade gotovih kostima i organizacije same izvedbe .

Lucija Agić (1. god. studija Tekstilnog i modnog dizajna, smjer Kostimografija, TTF)

Likovi unutar drame su skitnice, njihova odjeća, kako je opisano u djelu, stara je, trošna, pokidana i prljava. Ipak, za kostimografski koncept likova uzet je drugačiji pristup koji je inspiriran nadrealizmom, svijetom između stvarnosti i halucinacija, slikama Salvadora Dalija, Van Gogha i Edvarda Muncha, slikama prožetim žarkim bojama.

Lik Estragon pasivan je lik, zaboravan je i izgubljen, komičan, ali ipak potpuno ovisan o svom prijatelju Vladimiru. Njegov život je apsurdan i čini se kao da ne živi u istoj stvarnosti kao Vladimir.

Inicijalna ideja za kostim bila je preveliko odijelo kako je to opisano u knjizi, međutim ne uništeno ili trošnog izgleda već “uništeno” na način da je polovica njegovog odijela izblijedjela ili obojana u bijelo, a druga polovica obojana raznim bojama te uokvirena linijama kako bi se dobio dojam stripa ili slike.

Izbjeljivanje jedne polovice kostima označava simbol protjecanja vremena, čekanje nečeg ili nekog tko se neće pojaviti, pasivno čekanje promjene umjesto djelovanja. Na drugoj polovici odijela intervenirano je bojama kao simbol Estragonove komičnosti, izgubljenosti, zaboravnosti, nadrealnosti i apsurdne priče. Izgled stripa i jaki kontrasti boja ostavljaju snažan dojam na monokromatski zamišljenoj sceni.

Kostim za Estragona sastoji se od košulje, hlača, sakoa i prsluka. Svi odjevni komadi kupljeni su u second hand shopu, a intervencijom uz pomoć akrilnih boja, krede, spreja i izbjeljivača postignut je zamišljeni koncept nadrealnog kostima.

Josipa Primorac i Ana Vidić
(1. godina studija Tekstilnog i modnog dizajna, smjer Kostimografija, TTF)

Za uništavanje kostima, kako bismo dobili efekt istrošene i stare robe, koristile smo brusni/šmirgl papir i škare. Pomoću njih smo dobili manja oštećenja na tkanini pa sve do velikih pukotina i rupa na tkanini.

Kako bi naš kostim izgledao još istrošeniji i stariji namjerno smo ga prljali s blatom, crnim čajem, kavom i kurkumom. Prvo smo svaki sastojak razvodnili pa onda nanosili i razmazivali na tkaninu. Za prljanje kostima koristile smo još brašno koje bi direktno nanijeli na tkaninu i lagano ga utapkale na tkaninu.

Elizabeta Vuković i Paula Zoričić (1. godina studija Tekstilnog i modnog dizajna, smjer Kostimografija, TTF)

Bojadsanje materijala s crnom kavom nije bilo uspješno, te oštećenja uzrokovana moljcima nisu bila dovoljna, stoga sam proreze radila škarama.

Lucija Agić (1. godina studija Tekstilnog i modnog dizajna, smjer Kostimografija, TTF)

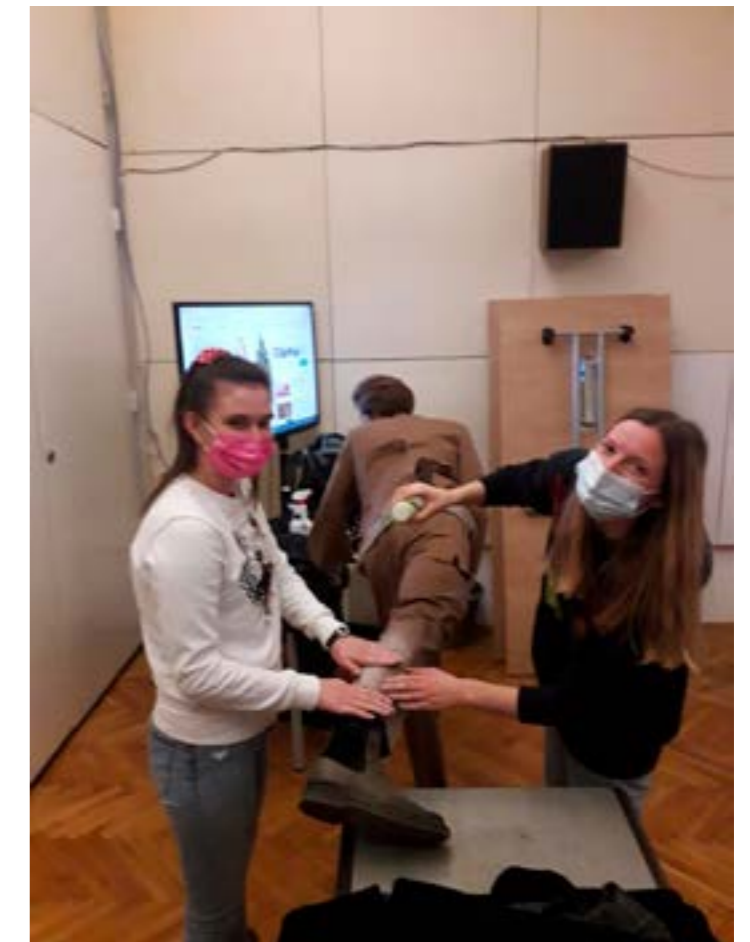
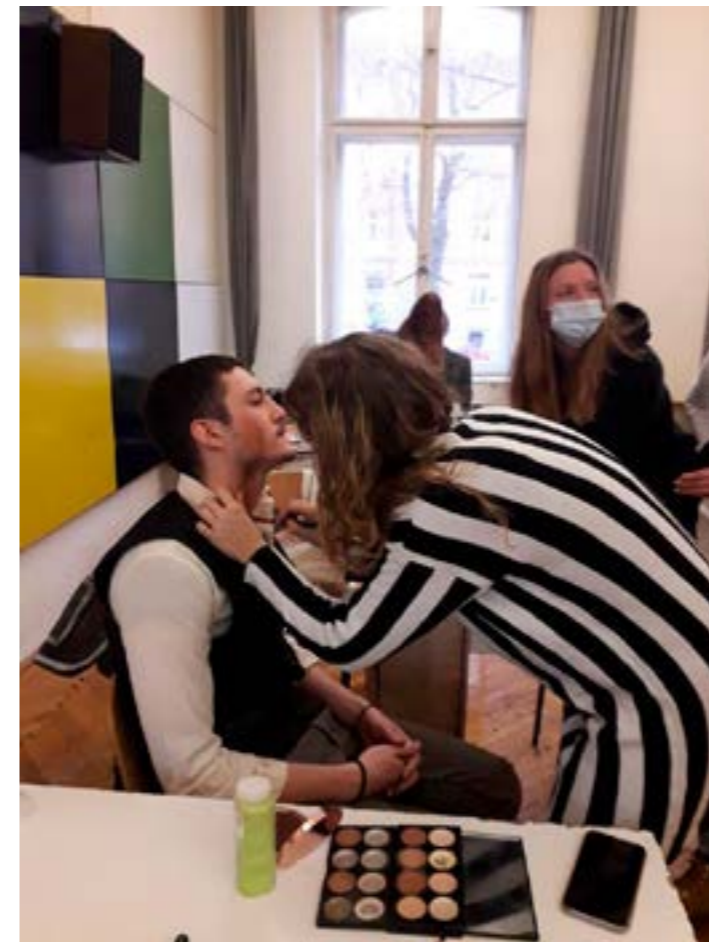
Paula Kunc (1. godina studija Tekstilnog i modnog dizajna, smjer Kostimografija, TTF)

9. Izvedba

10. Literatura

1. antiteatar. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2021. Pristupljeno 6. 4. 2021. <<http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=3122>>.
2. apsurd. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2021. Pristupljeno 16. 3. 2021. <<http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=3454>>.
3. Beckett, Samuel. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2020. Pristupljeno 22. 11. 2020. <<http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=6530>>.
4. <http://www.mala-scena.hr/home/arhiva-predstava/cekanje.aspx> Pristupljeno 6. 4. 2021.
5. <http://www.mala-scena.hr/media/101283/cekanje.pdf> Pristupljeno 6. 4. 2021.
6. https://bib.irb.hr/datoteka/249301.Beckett_Molloy_pogovor.pdf Pristupljeno 6. 4. 2021.
7. <https://ezadar.net.hr/kultura/3929452/samuel-beckett-na-tripu-pogledali-smo-najekstravagantniju-predstavu-u-zadru-ove-godine/> Pristupljeno 6. 4. 2021.
8. <https://www.ziher.hr/samuele-beckett-predstavnik-teatra-apsurda-znao-stvarati-antijunake/> Pristupljeno 6. 4. 2021.
9. Beckett, Samuel *U očekivanju Godota*; Mozaik knjiga; Zagreb; 2001.
10. <https://zadarski.slobodnadalmacija.hr/zadar/fotoreport/mladi-talentirani-glumci-drame-plus-sinoc-odrzali-premjeru-evo-kako-je-to-izgledalo-na-sceni-1058849> Pristupljeno 6. 4. 2021.
11. Ivšić, Radovan. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2021. Pristupljeno 16. 3. 2021. <<http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=28254>>

Impressum

Grafička obrada i dizajn: Mirela Mitak
Naslovna ilustracija i crtež drva: Mirela Mitak

U Zagrebu, 2021.